

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei
a doua și a treia oră 4 Lei.

Ne apropiem de sfârșitul anului și foarte mulți abonați nu ne-au trimis încă plata abonamentului, nici pe anul în curs, iar unii nici chiar pe atâția ani de mai înainte. Această întârziere ne stânjenește greu și ne îngoadă în datoriile tot mai mari. Suntem acum hotărâți să punem capăt tuturor așteptărilor. Vom opri foala, fără cruțare, tuturor acelor care nu ne trimit, cât mai neîntârziat, plata abonamentului. Și vom introduce și noi lista neagră a neplatnicilor, ca să vadă toată lumea cine nu-i în rând cu socoșile sale.

Așezări nouă

Dela unire, în societatea românească s'a pornit o mare mișcare către o nouă așezare, și ea nici azi nu s'a isprăvit. Prin reforma agrară a ajuns multă lume săracă la pământ, iar vechii proprietarii de moșii mari, au săracit. Dela acest fapt material, s'a pornit o schimbare în două direcțiuni: vechii bogătași și mai ales copiii lor, au fost siliți să-și caute alte mijloace de viață: au intrat în negoț și industrii, dar mai ales s'au pregătit la școli, să poată intra într-o slujbă.

Nouii improprietăriți au început să ducă o viață mai omenească, cu hrană mai bună, cu mai multe dorințe, cari așteaptă să fie împlinite. Mulți dintre ei și-au trimis pe unii din copii la diferitele școli din țară.

Nu toți cei rămași fără averea strămoșească, au putut lupta pe două fronturi: să-și lucreze și moșia ce le-a mai rămas, — cele 200 jugăre, și să afle și alte mijloace de trai. Unii dintre ei au rupt orice legături cu satul, vânzându-și pământul care le-a rămas neexpropriat, și s'au apucat de altă treabă. Unii au rămas și fără pământ și fără puțința să-și afle alt mijloc de trai, și să răzbească cu el.

Deasemenea cei improprietăriți n'au reușit cu toții, nici să-și facă o gospodărie cum se cade, nici să-și vadă copiii purtați la școli, în vreo slujbă, după care să poată trăi.

E ușor de înțeles, că numai aceste două fapte noi câtă frământare a pricinuit în societatea românească, și că ea nici azi nu s'a potolit încă.

Dar mai sunt și alte fapte nouă după unire, care au împins pe români către alte așezări, către alte feluri de viață.

Prin unirea provinciilor, cari au fost sub stăpânire străină, cu România, s'au deschis porțile pentru tot felul de deregatorii, cari mai înainte erau ținute de străini. — Adevărat că și azi, la 15 ani după unire, și în Ardeal, și în Ba-

sarabia, și în Bucovina, sunt încă mulți slujbași străini. Noi n'am alungat pe cei ce au voit să slujească Statul român, și, potrivit numărului minorităților, se numesc și acum destui slujbași de altă limbă. — Totuși multe locuri au trebuit să fie umplute cu români.

Așa, s'a pus temelie și în noile provincii, unei clase de funcționari români, cum aveam în vechiul regat. În provincii o clasă nouă, care nu are încă o așezare, o tradiție, și care este în necurmată frământare, pentru a-și găsi felul nou de trai.

În slujbele mici, mai ales — la O. F. R., poliție, poștă, și aiurea — au intrat elemente țărănești, cari până acum nu-s nici domni, cum ar vrea să fie, nici țărani. Va trebui să mai treacă vreme, până când un astfel de mic slujbaș să știe cât se poate întinde, cum să trăiască potrivit cu noua lui situație, așa cum știe țăranul rămas la coarnele plugului.

Dela unire, prin democrație și votul universal, s'a dat iarăși puțința, ca oricare cetățean să poată ajunge la locurile cele mai de frunte: în sat, în oraș, la județ sau în Stat. Și chiar ajung mulți cari n'au visat, și cari nu se știu purta cum se cade în noua situație, ținută mai de mult numai de cei mai luminați, din neam mai mare. Și aici iar vor trece ani, până se va obișnui lumea cu scaunele pe care șed. Și de aceea să nu ne mirăm, că e încă atâta nerânduială și harababură la noi. — E lume nouă. — Așa a fost și în alte țări.

Dela secțiile „Astre”.

Pentru că au ascuns grăul. În Rusia țăranii trebuie să predea întreagă roada grăului guvernului, altfel primesc pedepse groaznice. Astfel zilele trecute au fost osândiți la moarte doi țărani pentru aceasta, și anume tatăl și fiul, iară alții patru au fost osândiți la 3 până la 10 ani temniță.

„Agru” la Alba-Iulia

Duminecă în 12 l. c. Cercul Alba-Iulia al Asociațiunii Generale a Românilor Uniți (A. g. r. u.) și-a sfințit steagul, în orașul reședință Alba-Iulia, în cadrele unor impunătoare serbări religioase.

Solemnitățile s'au început la ora 10 jum. cu sf. liturghie în biserica gr. cat. din cartierul Lipoveni. A pontificat Reverendis'mul d. Dr. Victor Macaveiu, canonic mitropolitan din Blaj, asistat de protopopii V. Urzică și Ilie Magda și de un sobor de preoți din loc și jur, lectori fiind 2 clerici dela Blaj. Răspunsurile au fost date de „Corul Catedralei din Blaj” sub conducerea dlui prof. C. Cherebețiu.

Predica a rostit-o Reverendisimul d. Dr. Augustin Tătar, rectorul seminarului teologiei din Blaj, arătând în cuvinte înălțătoare nobila chemare a „Agrului” de a deprinde acte de caritate, asemenea Samariteanului milostiv din sf. Evanghelie.

La ora 12 s'a făcut sfințirea steagului cercului, după care a urmat procesiunea la mormântul Episcopului Atanase Anghel. În sunetul elopotelor celor 2 biserici, și în cântările corului elevilor din Alba-Iulia, mulțimea înșiruită într-o impunătoare coloană, împreună cu preoții slujitori în odăjdii sfințe, în frunte cu praporii și steagul Cercului, a parcurs în ordine solemnă drumul de aproape 3 km. dela biserica din Lipoveni la cea din Maier. În cimitirul bisericii din Maier, la mormântul, minunat împodobit, al Episcopului Atanase Anghel, s'a slujit un parastas în memoria marelui Episcop, făuritorul unirei în credință a Românilor cu maica Roma. Dl. președinte al Agrului Dr. Valer Pop, fost ministru din Cluj, care a ținut să onoreze serbările cu prezența sa, a rostit o foarte avântată cuvântare arătând, că ținta Agrului este apropierea tuturor sufletelor românești de biserica Romei, care este singura biserică ducătoare la mântuire.

La ora 13 jum. a avut loc un banchet în localul „Cercului Meseriașilor”, dat în cinstea oaspeților.

Seara la 6 ore s'a dat, în sala teatrului „Caragiale”, un binecunoscut concert religios cu concursul „Corului Catedralei din Blaj”, dirijat de d. profesor C. Cherebețiu, dela școala normală din Blaj. Dintre bucățile cântate eu multă precizie au plăcut în deosebi „Cântec de crăciun” și Psalm I, acest din urmă compus de însuși profesorul dirigent.

La mijlocul programului d. prof. Dr. Aug. Popa, dela academia teologică din Blaj, și-a rostit conferința sa despre criza sufletească ce stăpânește lumea întreagă. Dsa a arătat, în cuvinte adânc pătrunzătoare, cauzele cari au pricinuit această criză, dintre cari cea mai însemnată este rătăciră omenirii dela calea

Domnului Hristos. Cu o mare bogăție de idei și pilde, a explicat apoi serisoarea numită „Quadragesimo anno... (In anul al 40-lea...) către toți fiii bisericii catolice, a Sfântului Părinte Papa dela Roma, prin care dă sfat și îndrumare cum poate omemirea să scape de boala grozavă a crizei sufletelor: numai întorcându-se toată lumea la Hristos, și urmând poruncile Lui, în toate împrejurările vieții private și publice. Conferința a fost ascultată cu mare interes și d. conferențiar aplaudat îndelung.

Atât la solemnitățile religioase cât și la concert, a luat parte un număr foarte mare de public din loc și străini, astfel că serbarea Cercului „Agra” Alba-Iulia a avut un deplin succes moral, datorită zelului și buneii organizări a comitetului în frunte cu președintele Cercului d. Dr. Camil Velican, fost prefect, avocat în Alba-Iulia.

Correspondent

Țigări cari se sting singure

S'au născocit și țigări de acelea, cari nu mai ard până se gată ci se sting singure. Acestea țigări sunt foarte bune, căci se împiedecă o mulțime de primejdii, cari sunt pricinuite numai din cauza că unii aruncă țigara aprinsă.

Ferești bune

S'a născocit un fel de sticlă prin care poți vedea numai dintr'o parte. Prin această sticlă pusă la ferești, dacă te uiți din casă afară se vede foarte bine, iar dacă te uiți de afară înăuntru, nu se vede nimic. În felul acesta nu mai trebuie perdele la ferești.

Cetiți „UNIREA POPORULUI”



Cine se îmbogățește la Dumnezeu

Evangelhia din Dumineca VIII, după înălțarea sfintei Cruci se sfârșește cu cuvintele: „Așa este celce strânge lui și face comoară, iară la Dumnezeu nu se îmbogățește”. După un astfel de sfârșit toată lumea și va pune întrebarea: „Cine se îmbogățește în Dumnezeu?”

Veiu răspunde, pe urma unui mare învățat iesuit, R. P. Cornelius a Lapide, care ne răspunde la această întrebare cu cinoi răspunsuri, și anume.

1. La Dumnezeu se îmbogățește acela care, prin milostenie și alte fapte bune își câștigă multe vrednicii la Dumnezeu, cari vrednicii sunt ca și niște comori ascunse, bani albi pentru zile negre. La aceasta se gândește și marele apostol al neamurilor când, la I. Timoteiu 6, 17—19, ne spune următoarele: „Celor bogați în veacul de acum poruncește (tu, Timotee), să nu se înalțe cu mintea, nici să nu se încrează în avuția cea nestătătoare, ci în Dumnezeu cel viu, care ne dă nouă toate de prisosit spre desfătare; să facă bine, să se îmbogățească în fapte bune, să fie lesne dătători, împărtășitori, agonisindu-și temelie bună în viitor, ca să primească viața de veci”.

2. La Dumnezeu se îmbogățește acela care numai lui Dumnezeu vrea să-i placă, celce numai în Dumnezeu își pune întreagă încrederea sa, așa că nu-i pasă, orice s'ar întâmpla, fiindcă și-l știe pe Dumnezeu stăpân.

La Dumnezeu se îmbogățește acela

care vorbește, asemenea lui Pétru: „Argint și aur nu am, dar ce am, îți dau: la numele lui Isus Hristos Nazarineanul, scoală și umblă” (Faptele Apostolilor 3, 6), adică acela care nu se gândește chiar de loc la averea pământească ci numai la averea cerească, adică la harul pe care i-l dă Domnul.

La Dumnezeu se îmbogățește acela, care se gândește la ceace se spune la Luca 6, 24: „Inșă vai vouă bogaților, pentru că vă luați mângăierea voastră”, și la Luca 12, 15: „păziți-vă și vă feriți de lăcomie, căci nu este viața cuiva în prisosința avuției sale”.

3. La Dumnezeu se îmbogățește acela care este darnic față de săraci, căci doară însuși Domnul a zis că ceace dăm unuia dintre cei mai mici ai lui, adică unuia dintre săraci, lui însuși îi dăm. Și apoi, ce fericire e să-l ai pe Dumnezeu însuș datornic!

4. La Dumnezeu se îmbogățește celce petrece în dragoste, de Dumnezeu, și prin urmare dupăcum ne spune sf. Ioan evangelistul în cea dintâie a sa epistolă catolică, la cap 4, stih 16: „Dumnezeu dragoste este, și celce petrece în dragost, în Dumnezeu petrece, și Dumnezeu întru dânsul”. De aceea zice sf. Augustin: „Dacă ai dragoste, îl ai pe Dumnezeu. Ce are bogatul dacă nu are dragoste? Iară săracul, dacă are dragoste, ce nu are? Tu așa crezi că acela este bogat ale cărui pivnițe sunt pline cu aur, și că acela nu este bogat, a cărui conștiință este plină cu Dumnezeu? Numai acela este bogat, la care locuiește Dumnezeu”.

5. La Dumnezeu se îmbogățește în sfârșit acela care are cât mai multe virtuți, și care prin urmare a lucrat o viață întreagă pentruca să și-le adune. Virtuțile însă, precum bine știm, se adună cu greu, chiar foarte greu.

Așadară la Dumnezeu se îmbogățesc aceia cari îl au pe Dumnezeu de partea lor și prin urmare nu mai au lipsă de

Foița „UNIRII POPORULUI”

Toamnă

Coboară ciocarele 'n vântoase din văzduh.

▲ vânt.

Și funii de păianjeni

Se așează pe pământ.

Numai pănuși și handuri rupți

Au mai rămas pe lan

Și sămburi de bostan.

Se mai desmiardă odată codrul

De-un zâmbet trist al soarelui ce trece.

Iar vântul rece

Șuieră pribeag prin buruieni

Și lăcrimează apa 'ntre bușteni.

Pe cânepiști se văd căpițe fumegând.

Copiii frig cartofi, pe rând

Pe rând

Oad grele frunzele din vii

Și stau grămadă parii peste gii...

Incet, incet se lasă negura pe sat

Și pluguri se întorc dela arat...

Valeriu Câmpianu

Frați de cruce

Afară viscolește cumplit. E iarnă grea. Ce plăcut e să stai în casă și să cetești — și să ai tot ce-ți trebe! De drag parcă n'ai mânca peste zi numai de două ori — și odată seara! — Cetește nene Nicolae și istorioasa „Fraților de cruce” din iubita noastră foaie Unirea Poporului, iar dta, lele Safto, lasă mai domol dorul să nu sfârșe tare fusul, să auzim cu teții povestea!

— Erau odată doi frați, Ion mai mare și Iosif mai mic. Părinții lor trecuseră de mult la odihna de veci, dar cearta și neînțelegerea între cei doi frați pentru avere nu se mai sfârșia.

Ajunseseră la vorbe mari și amenințări grele, unul asupra celuilalt. Vrăjmășia creșuse mare între ei și diavolului (bată-l sf. cruce) bine ce-i părea!

Mai bine de șaze ani nu se mai duceau unul la altul și unde se întâlneau pe drum, Ion, ca mai bătrân și mai cuminte, îi ferea calea lui șueheatul de Iosif, care nu-l mai slăbea cu amemințarea: că-l omoară unde-l prinde, dacă nu-i lasă locul arător întreg din Arsuri și fânațul din Lunca Zăpezii, că-i zestre de-alui mamă-sa și așa a zis cătră „puiul mamei” când a murit! — Să încerce cineva să-i impace? — Ți-ai găsit-oi Foc și pară! Moarte da, dar împăcare nu!

Coteorețul de Iosif își găsi un prietin pe sprinceană ca și el: pe Luca Ursului, un vâzduc și jumătate. Cu acesta își mânca de multă vreme cojile — vorba aia. Lăsa soția cu cei doi copii mici în miez de noapte și se ducea la buaul lui prietin, Luca Ursului, de-și făceau ei mandrele în tihnă și netulburăți de nimeni. Atât se strânsese prietinia între Iosif și Luca, încât nu se mai numeau pe nume, ci frații! Când se duceau la sf. biserică — ceace era cam rar, — se duceau amândoi! La plug primăvara așa, la coasă așa, la seceră așa și la orice muncă mai grea, amândoi tulduiau! Nu rămăneau în restanță nici de pe la crășma lui „Mărgincanu” în câte-o Duminecă și sărbătoare.

Dar sărmanul Ion când îi auzia răcînd din cerdacul crășmei, își aduna femeia și cei vre-o patru copilași și se ascundeau prin casă, căci se temea de furioșii aia, că așa în stare de bație, într'o zi fără noroc, i-o face tosană și până vor alerga vecinii, ia, nenorocirea îi gata! Și vorba bătrânilor zice că: „paza bună, apără primejdia slabă!”

Era Dumineca „fiului rățăcit”, când chiar întâmplător erau amândoi frații buni: Ion și Iosif la sf. biserică. La sfârșitul sf. Liturgii, părintele local, predică atât de frumos și la inimă și suflet, despre fiul rățăcit și risipitor din Evangelhia Duminecii. Desvealtă pe larg porunca iubirii părinților cătră fii și datorim-

nimic altceva. De aceea zice sf. Augustin că »Hristos a fost bogat la Dumnezeu și sărac în fața noastră a oamenilor, bogat în ceruri și sărac pe gământ, bogat ca Dumnezeu și sărac ca om«.

Astfel stând lucrurile, să ascultăm cu mare luare aminte evanghelia de astăzi, și bine să ne dăm seama că, mi-se pare că cei mai mulți asemenea facem bogatului din st. evanghelie de astăzi, tot numai la comorile cele pământești ne gândim și nici câtuș de puțin la cele cerești. Măcarcă veni-va ziua, când și nouă ne va zice Domnul: »Nebune, întru această noapte vor să ceară sufletul tău dela tine, dară cele ce ai gătit ale cui vor fi?«

Părintele Iuliu

Masa cavalerilor ordinului „Mihai Viteazul“. Ca în fiecare Malestatea Sa a invitat și anul acesta la masa sa regească cu prilejul sărbătorii sf. arhanghelii Mihail și Gavril pe toți acei ofițeri cari au fost decorați cu cel mai mare ordin militar, în cursul marelui războiu, cu ordinul „Mihai Viteazul“. Deosebirea a fost numai atâtă că de astă dată a invitat la acest prânz și pe ofițerii străini, francezi, jugoslavi, cehoslovaci și ruși, distinși cu acest mare ordin. Vreo 10 dintre aceștia au și luat parte la masă. A vorbit la masă mai întâi dl. general Mărdărescu, răspunzându-i Malestatea Sa Regele.

O nouă publicație la Blaj. În zilele trecute a început să se tipărească la Blaj o folșoară drăguță și plină de cele mai bune gânduri creștinești, care își zice cu sfială „Marianatul“. Publicația este menită mai ales tineretului școlar, întrunit în societăți „Mariane“ (ale Preacuratei Fecioare Maria). Scopul ei este „răspândirea împărăției lui Hristos pe pământ“. Se tipărește lunar. Redacția și Administrația la Păr. Dr. Ioan Suciu, profesor în Blaj. Prețul abonamentului 25 Lei pe un an întreg. Ne bucurăm din inimă de noul confrate și-l recomandăm cu căldură tuturor părinților cu copii știtori de carte.



Noul guvern a depus jurământul

După dimisia d-lui Alexandru Vaida-Voevod M. S. Regele a primit mai întâi pe toți șefii de partide, apoi a încredințat pe d. Duca, președintele partidului liberal, cu alcătuirea noului guvern — Cum s'a ajuns la numirea guvernului Duca — Vom avea alegeri noi

Arătam în nr. trecut al gazetei noastre, că soarta guvernului prezidat de d. Vaida-Voevod atârână de audiența dela Sinaia, a fostului președinte de consiliu.

Domnul Alex. Vaida-Voevod a fost la Sinaia în ziua de Marți, 7 Noemvrie. Dela această audiență d. Vaida a ieșit necăjit și întristat, semn că M. S. Regele s'a arătat nemulțumit de felul cum merg trebile țării. Din vorbele Suveranului președintele guvernului a înțeles limpede, că Malestatea Sa ar vrea să mai facă încercare și cu alți oameni și că dorește o schimbare în cârmul țării.

La așa ceva d. Vaida-Voevod nu s'a așteptat și a cerut o mică pășulre, ca să poată înștiința și pe ceilalți miniștri despre dorința Regelui.

Intors la București, în consiliul de miniștri, ținut a doua zi, nu mai era de făcut altceva decât să se pregătească scrisoarea despre dimisia guvernului, care avea să fie prezentată în ziua când Regele va veni la București.

Lucrul acesta s'a făcut în ziua de Duminică, 12 Noemvrie, când la ora 12 și 25 minute, d. Vaida s'a înfățișat la Palatul din Calea Victoriei cu scrisoarea de dimisie în buzunar. După puțin timp fostul președinte de consiliu, coborea scările palatului, având la subsuoară o frumoasă cutie verde, în care era

marea decorație „Colanul ordinului Ferdinand I“, semn de mulțumită pentru serviciile aduse țării. D. Vaida-Voevod nu mai era prim-ministru.

De ce a trebuit să plece d. Vaida-Voevod?

Gazetele din București spun că M. S. Regele a fost nemulțumit pentru că d. Vaida nu s'a silit destul, să opăcească răspândirea în țară a mișcărilor așa numite „extremiste“, adică a celor ce tind spre revoluția comunistă de o parte, și, de alta, a celor ce vreau să meargă prea spre dreapta, după pilda lui Hitler din Germania.

În consiliul de miniștri, ținut înainte de prezentarea oficială a demisiei, d. Vaida a arătat astfel pricinile plecării sale:

— „Am prezentat M. S. Regelui dimisia guvernului, care a fost primită. Dimisia e întemeiată pe faptul, că guvernul, spre a rezolva (deslega) problemele ce frământă țara, a propus noi măsuri de îndreptare. Dar acestea măsuri reclamau (cereau) reînnoirea încrederii din partea Suveranului și eventual o nouă consultare (întrebare) a alegătorilor“.

Din acestea se vede că M. S. Regele era hotărât să facă cu alții încercarea și d. Vaida Voevod a înțeles că trebuie să plece. Și a plecut, cum de altfel, se spune că mulți l-au prorocit-o.

tele fiilor față de părinți. Sfârșește apoi în dulci cuvinte preamărind iubirea sinceră între frați, nu ca cel din Evanghelia, care muștră pe tatăl său că de ce a tăiat vițelul cel gras la venirea acasă a fratelui său, vagabond prin lumea mare, — iar lui nu i-a dat mieș mear un ied ca să se venească cu prieteni săi! Părintele predicase atât de minunat, îndemnând pe bunii săi credincioși, la o viață cât mai paucică, frățescă și în bună înțelegere cum și trebuie să trăiască creștinii cei adevărați!

În sufletul răutăciosului de Iosif se pregăteau schimbări mari. În urma predicii din biserică se îndoise și mai lăzase și el din toanele cele rele. A văzut că pe calea apusată nu sfârșește pe placul lui Dumnezeu, — ci pe cel al lui Satana. Și vai, de iad se temea și el, ori cât de negru era la inimă!

Mergând gânditor spre casă, i-a venit în minte să facă o încercare, dar n'a spus nimănui ce vrea. — Ii mai rămăsese ea la o ferie de rachiu de prune din toamnă și o jumătate din porcul ce-l tăiasse la Crăciun, ea tot românul, încă mai avea. Și haită Gândit și făcut! Ia butoișagul cu rachiu și o troacă plină cu cărnuri de porc și le vârlă bine sub pat acoperindu-le. Nevastă-sa îngrijorată sârmana, de această răzbătie, îi întreabă curioasă ce se face și se vrea; doar nu vine ceva control de reevirat ca'n bătaș? El îi poruncește ca să tacă că știe el ce face!

Era pe la cina bună, când se îmbracă, își ia băta și hai la fratele lui de cruce, Luca Ursului. Cum sosește, se prefăce speriat și înfricoșat, și aproape în șoapte îi spune, că acum pe inserate omori pe Mitru țiganul la el în curte și de grabă îl ascunse sub pat, să vină acum cu el acasă să-l îngroape undeva ca să nu afie nimeni!

— Of frate! îi răspunse Luca, cum și-a perit ție mintea să faci așa ceva! Pentru Dumnezeu! Eu nu pot veni că va fi descoperit și mă duc jandarmii și pe mine ca pe un pârtaș cu tine la omor! Imi pare rău, dar n'am ce-ți face!

— Hei își zise în el Iosif, eu am auzit că: „prietenu bun la nevoie se cunoaște“ — și dacă n'ei prietenu meu cel mai bun și mai scump nu mă ajută, cum mă vor ajuta alții?! Hai să fac acum o încercare cu fratele meu de sânge Ion, după îndemnul popii din predica de azi!

Părăsește îngândurat casa „fratelui său de cruce“ și, după o cale de 20 de minute prin ger ca acum, ajunge la fratele său Ion. Cu mare sfială intră în casa lui, în puterea nopții, dar vai! încetățenește cei din casă văzându-l între ei! Sârmana Marica lui Ion, stătea gata să dea alarma în vecimi după ajutor, așteptându-se în tot momentul la o înșierare săngeroasă, știindu-l pe cumnatul său că ce pismă poartă pe capul lor! Iosif, observându-le înfrigurările, îi liniștește că n'a venit pe

pricină în casa lor, — ci a dat de mare necaz! Și plângând le spune ca'n taină omorul ce l-a făcut în scara aceea și că de grabă l-a ascuns sub pat. Roagă cu căldură, pe fratele său să-l ajute la această grea faptă.

După ce-l tânguște Ion cu bunătate ca un frate bun, la moment se gată și pleacă cu Iosif la el acasă. Setemea pe drum de-o cursă întinsă lui cu șmecherie, dar îl vedea pe Iosif atât de îngândurat — și i-se spulberau orice temeri.

Cât ce intră în casă, Iosif pășește aspru la pat, ridică covorul și scoate mortul... a-dacă butoișagul cu rachiu și trocea cu cărnuri! Lui Ion îi venea să sbiere, când îl agrățește Iosif: iată mortul meu, frate! Haide să-i măn-căm pomeana! Și se aștern la masă, unde-i povestește istoria cu fratele de cruce, închinând veseli su paharele și gustând mereu din carnea afumată, cu bun gust, pregătită de Anuța lui Iosif, și lăsând cu limbă de moarte la copiii lor, ca să știe: „că sângele apă nu se face și că al tău te duce până la răpă, dar nu te aruncă!“

Pr. S. Olen

Avion prăbușit lângă Buzău. Un avion militar plecat din București în ziua de 5 Noemvrie a trebuit să aterizeze (să scoabore) pe teritoriul comunei Movila Banului de lângă Buzău. Cei doi aviatori au scăpat cu răni ușoare, avionul însă s'a sfărâmat de tot.

Alte zicari mai spun că d. Valda a trebuit să plece și la dorința Francezilor, cari nu vedeau cu ochi bunl prea marea libertate pentru mișcările hitleriste din unele părți ale țării (Sași cu cămăși cafenii de prin Brașov și Sibiu).

Președinții de partide la Palat

Duminecă după masă au fost chemați mai întâi președinții Corpurilor Legiuitoare (Parlamentul și Senatul), adică dd. Ștefan Ciceo-Pop și Nicolae Costăchescu, după ce cu puțin înainte fuseseră acolo d. Titulescu.

Președinții corpurilor Legiuitoare i-au vorbit M. Sale despre alegeri pe cari țara le vrea libere și spre acest scop au propus un guvern în afară de partide.

Rând pe rând au urmat apoi: *Mareșalul Averescu, George I. Duca, George Brătianu, Octavian Goga, Grigorie Iunian, Constantin Argetolanu, Doctorul Lupu, Grigorie Filipescu și I. Th. Florescu.*

Toți acești conducători de partide și-au spus părerile lor și au sfătuit pe M. S. Regele, fiecare după convingerea și credințele sale.

Domnul Duca a fost primit a doua oră

În aceeași seară, după cină, pe la ora 10 jumătate, d. Duca a fost chemat pentru a doua oră la Palat, ceea ce înseamnă, că în legătură cu Dsa avea să se deslege criza de guvern Peste un ceas și jumătate d. Duca ieșea de la Palat, spunând gazetarilor cari îl așteptau:

— **Am fost însărcinat de M. S. Regele cu formarea cabinetului (guvernului), căutând a obține (câștiga) o colaborare cu dd. Goga și George Brătianu. Răspunsul îl voi prezenta mâine.**

Era aproape miezul nopții și, totuși, piața din fața palatului regal abia mai putea cuprinde mulțimea curioșilor. Partizanii d-lui Duca, de față în mare număr au strigat: *Trădăscă d. Duca!* Apoi s'au răspândit voloși în toate părțile capitalei.

Luni a fost o zi grea pentru d. Duca

Luni dimineața d. Duca, potrivit poruncii primite de la M. S. Regele, trebuia să caute a vorbi cu dd. Goga și George Brătianu, pe cari Suveranul doria mult să-i aibă în noul guvern.

Nou încredințatul primministru a căutat mai întâi pe d. George Brătianu, rupt mai demult din vechiul partid liberal și care este fiul lui Ion I. C. Brătianu, marele șef repausat.

Domnul George Brătianu a răspuns scurt și foarte hotărât, că nu poate primi la nici un caz să lucreze împreună cu d. Duca, aducându-i aminte de vechi cuvinte pe cari d. Brătianu nu le-a uitat.

Așadară pe lângă d. Brătianu era zadarnică orice altă încercare. Prăpastia era prea mare spre a mai putea fi trecută.

Spre amiază d. Duca s'a înfățișat la dl Goga, care l-a primit mai puțin dușmănos, însă care a cerut un timp de gândire. Gazetele de la București spun, că d. Duca l-ar fi făgăduit d-lui Goga un ministru în noul guvern, un subsecretar de stat și 30 de mandate în Parlament.

Lucrul a rămas atunci nehotărât și după plecarea d-lui Duca, d. Goga a fost chemat la Palat. Chiar și după această audiență, de învovrea d-lui Goga la colaborare cu liberalii, nu se prea legau nădejdi mari.

Spre seară d. Goga, ieșind de la Palat, s'a dus acasă la d. Duca acasă, dar tot nu s'au putut înțelege. D. Goga a spus zărilor după înfrântarea cu d. Duca:

— „Nu primesc oferta de colaborare a d-lui Duca, neînțelegând să renunț la principiile de întransigență națională și nici la demnitatea partidului meu“.

„După rezolvirea crizei voi face declarațiuni amănunțite, cari vor interesa întreaga opinie publică“.

Așadară încercările de înțelegere din ziua de Luni au dat greș pe deantregul. După acestea încercări d. Duca era dator să înștiințeze pe Suveran, precum a și făcut-o.

Noul guvern liberal curat

Marți în 14 Noembrie spre amiază d. G. I. Duca s'a dus din nou în audiență la Palat și la ora 1 și 15 minute avea deja decretul prin care era încredințat cu formarea noului guvern, de astă dată numai din oamenii partidului său.

Marți la ora 6 seara, noul primministru s'a prezentat cu lista și curând în cursul serii, miniștrii au și depus jurământul de credință în fața M. Sale.

Lista noului guvern

I. G. DUCA, președinte al consiliului de miniștri.

N. TITULESCU, ministru al afacerilor străine.

C. I. C. BRĂTIANU, ministru al finanțelor.

C. ANGHELESCU, ministru al instrucțiunii publice, cultelor și artelor.

GENERAL N. UICA, ministru al apărării naționale.

GENERAL PAUL ANGHELESCU, ministru al munițiilor și armamentului.

I. INCULEȚ, ministru de Interne.

VICTOR ANTONESCU, ministrul justiției.

C. DIMITRIU, ministru al muncii, sănătății și ocrotirilor sociale.

GH. CIPĂIANU, ministru al domeniilor și agriculturii.

GH. TĂTĂRĂSCU, ministru al instrucțiunii și comerțului.

R. FRANASOVICI, ministrul lucrărilor publice și al comunicațiilor.

D-nii AL. LAPEDATU și I. NISTOR, miniștrii fără portofolii.

Subsecretarii de Stat

Al. Mavrod și N. Budurăscu, la președinția consiliului de miniștri.

Savel Rădulescu, la ministerul afacerilor străine.

Al. Popescu-Necșești, la ministerul instrucțiunii, cultelor și artelor.

Radu Irimescu, subsecretar al aerului.

D. Iuca și Victor Iamandi, la ministerul de Interne.

Victor Stăvescu, la finanțe.

I. Manolescu-Strunga și M. Negură, la ministerul de domenii.

N. Maxim, la ministerul muncii.

G. G. Assan, la ministerul industriei și comerțului.

În fața noilor alegeri

După numirea noului guvern, vechiul parlament nu se va mai întruni, ci el va fi dizolvat prin decret regal, care se va publica în „Monitorul Oficial“. Și nouile alegeri nu vor mai întârzia mult. Partidele se pregătesc iarăși de luptă, care nu va fi tocmai plăcută în timp de iarnă.

Se vor numi flegte, și prefecți noul în toată țara. Lista acestora, în clipa când dăm gazeta la tipar, încă n'a fost publicată.

Iubiți cititori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la soale!

Adeseori nu știe omul cui își încredințează soarta

O mare ticăloșie săvârșită de un bulgar

În satul Teche din Dobrogea nouă, trăia până pe la începutul verii un tânăr bolnăvicios, care n'avea decât o biată mătușă, văduvă și săracă. Tânărul Constantin Panaitof dorea să meargă în Bulgaria la nește rude mai înstărite, să-și caute acolo de sănătate. Și cum era sărac, s'a gândit să nu mai cheltuiască și cu pașaportul, ci să se strecoare cumva pe alături de vamă.

Mătușa miloasă i-a adunat niște boscuri, i-a dat și ceva bănișori, apoi a chemat un om cunoscut din satul ei, pe care l-a rugat să-i treacă nepotul pe pasul Cucului. Călăuza se numia Vasil Ivanof zis Pelașef. Acesta s'a legat, să-l ducă fără nici o primejdie peste graniță.

Pleacă ei amândoi, bolnavul și călăuza, bulgarul Ivanof. Ajungând într-o pădure, tânărul s'a așezat jos, să mai odihnească și să-și dreagă ceva la încălziri.

Cum stătea acolo, aplecat spre păpuși, Vasil Ivanof zis Pelașef, râvnind la banii pe cari credea că-i are tânărul fugar, i-a dat o lovitură grozavă pe la spate, cu măciuca în cap, apoi văzându-l că tot mai mișcă, i-a înșept și cuțitul de vre-o două ori în beregată. Oșticosul a rămas mort pe loc, scăpat și de boală și de graniță. Ticălosul Ivanof l-a trecut, cu ciomagul, în altă țară, a morților.

Scotocindu-i buzunarele, ucigașul a aflat la mort 450 lei, pe cari i-a luat împreună cu papucii. Apoi i-a făcut o sărăcie de groapă cu cuțitul și l-a acoperit cu frunze și cu pământ.

În ziua următoare bulgarul Vasil Ivanof s'a dus la mătușa tinărului pe care trebuia să-l treacă granița și i-a cerut suma învoită ca preț al călăuzirii.

Biata bătrână l-a întrebat:

— L-ai trecut cu bine Vasil Ivanof?

— Hei, babo, l-am trecut, cum nu-ți închipuești de iute și de bine — răspunse ucigașul ticălos.

Baba îi dete o parte din plată și s'a rugat să-o mai aștepte de cealaltă. Apoi ticălosul s'a dus fluierând, ca omul care și-a împlinit bine o încredințare.

Baba a tot așteptat vești de la băiat, însă toată vara și toată toamna nimic. Nici scrisoare, nici vorbă legănată.

Iată însă, că pe la începutul lui Noembrie învățătorul satului Teche a plecat într-o zi la vânătoare cu cânele. Și nimerind în pădurea cu pricina, cânele a simțit miros de hoit și scormonind cu labele a scos la iveală pe tinărul Constantin Panaitof, plecat în vară să-și caute de sănătate.

Înștiințată fiind jandarmeria, fapta cumplită a lui Vasil Ivanof Pelașef n'a fost greu să fie dovedită. Ucigașul ticălos la început încerca să tăgăduiască omorul, dar strâns puțin la curele a mărturisit totul, povestind din fir în păr cum a făcut ticăloșia și cum a jefuit pe mort. A spus și cum a încălțat cu papucii mortului pe o verișoară a sa, Tudorca Rușea din satul Alaclice.

Criminalul zace acum în pușcărie, așteptându-și osânda, iar bătrâna Velica Apostolova bocește cu lacrimi amare pe nepotul ucis.

Omul plecând din casa lui, nu știe niciodată unde ajunge. Și nici de unde-l pân-dește primejdia.

Un lăcat minunat

La o expoziție din Londra este un lăcat, care arată dacă cineva a intrat sau a ieșit din casă și la ce oră s'a deschis ușă.



Zi de sărbătoare în com. Rona — Salaj

În 5 Noembrie e. credincioșii comunei Rona s'au îmbrăcat de sărbătoare. Pe fețe citea-i o nerăbdătoare așteptare de bucurie. Era doar sfîntirea sf. Cruci jubilară, care se înalță frumoasă lângă biserică. E darul lui Aug. Opreș și soția.

Iară de dimineață biserică e plină de credincioși. Așteptă oaspeții din satele învecinate, cari, deși vremea e rea, vin mulți încaț biserica abia îi cuprind. La 9^{1/2} se începe sf. Liturghie. Înaintea sf. Altar slujesc 4 preoți: pâr. Sima din Jibou, pâr. Caba din S. Guruslău, pâr. Gh. Pop din Briglez și pâr. local C. Papiu.

Și sf. Liturghie se scurge înălțătoare în sunetul cântărilor frumoase, cântate de întreg poporul. La sfârșit se face sfîntirea sf. cruci și apoi, după înecumjurarea bisericii, pâr. Gh. Pop rostește imnuri și bine simțite cuvinte despre acel lemn care odinioară a fost lemnul ruginei, iar azi este cinstea și fala noastră. Aduce frumoase pilde de sfinți, cărora cartea cartea cea mai dragă le-a fost crucea.

Apoi lumea se împrăștie pentru amiază. La orele 2 însă iară se adună toți și străini. De astădată la școală, unde se ține adunarea Agrului. Școala și copiii, așa ca și poporul întreg, este îmbrăcată în sărbătoare.

Și iată că se începe adunarea prin rugăciunea „Împărate Cereșe” cântată de întreg poporul, Urmează programul bogat, din care amintim salutul pâr. Sima, citirea unui capitol din sf. Scriptură de cantorul F. Bulaș, conferința pâr. Caba despre biserică cea adevărată și papa dela Roma, conferința de I. Bălăcean despre dușmanii credinței noastre; și între toate acestea multe poezii religioase amestecate măestrit cu cîntări în cinstea lui Isus și a Mariei, cari au îndulțat până la lacrimi pe auzătorii.

În urmă pâr. local mulțumește oaspeților dragi, cari și pe vreme rea au venit pentru a spori măreția acestei zile. „Cuvine-se cu adevărat” cântat de tot poporul, este încheierea frumoasei serări.

Cerul mhotărît și vîntul și ploaia n'au putut împiedeca dorul de rugă și marea bucurie a credincioșilor. Și crucea măreață, pe care Isus e din fier turnat, bronzat frumos, va fi un tîndemn puternic pentru noui rugăciunei ferbinți.

Correspondent

Sfîntirea Crucii

ridicată în orașelul Rupea, cu prilejul Anului Sfânt

În ziua de 8 Noembrie a. o. la sărbătoarea Sf. Ark. Mihail și Gavril, locuitorii gr.-cat. ai orașelului Rupea, jud. Târnava-Mare, au avut o zi de frumoasă înălțare și mulțumire sufletească. Într-o procesiune impunătoare, în frunte cu parohul protopop-onorar local Eugen Ciungan, asistat de parohul Octavian Stoica, poporanii s'au deplasat în hotarul apropiat, unde într'un loc vizibil pe un deal numit „Ghiuțel”, a fost ridicată, încă din primăvară, o cruce înaltă de 5 m., simplu dar bine executată, din răvna parohiei gr.-cat., cu ocazia Anului Sfânt. După ce s'a făcut actul sfîntirii, în prezența unui public numeros, parohul local a rostit o

frumoasă cuvîntare în care a evocat, în cuvinte îndulcitoare, tabloul crucii de pe Golgota și răstignirea lui Isus Hristos. Cu exemple vii din viața sfinților, arată că dela răstignirea lui Isus Hristos până în zilele noastre crucea și-a păstrat însemnătatea și în viața sufletească a omenirii, fiind cea mai sfîntă și fidelă carte, pe care — răsfoindu-o — îți va pune înaintea ochilor sufleteși dragostea mare alui Dumnezeu față de om, iertarea de aproape, înțelesul suferințelor, scopul omului pe acest pămînt și prețul mare al sufletului; cîntînd această carte sfîntă omul își va găsi în totdeauna mîngîierea sufletească.

După stropirea tuturilor cu apă sfințită, procesiunea s'a întors la biserică, depărtându-se fiecare cu o frumoasă impresie.

Ion Borcoman
licențiat în drept

Importanța sfintei Scripturi

de Alexandru Todea

Mari și minunate sunt lucrurile Tale Doamne, pămîntul acoperit de iarbă verde și pomi roditori, cerul acoperit cu stele scilipitoare și frumoase, cari toate arată măreția și înțelepciunea lui Dumnezeu. Dar mai presus de acestea este coroana creaturilor, omul, în care Dumnezeu a sădit o sevă înecumjurătoare, sufletul, care nu se mulțumește cu aur, cu argint sau alte bogății ci tinde spre cel ce l-a creat, spre Dumnezeu. Și pentru a ajunge acolo pe cale și gură Isus Hristos, Dumnezeu adevărat se coboară pe pămînt, întemeind sf. biserică, la care-i încredințează toată înălțătura Sa, apoi îi dă putere și poruncește să o predice la toate neamurile pămîntului.

Învățătura bisericii dată de Isus Hristos se cuprinde în sf. Scriptură și sf. Tradițiune. În articolul de față voi vorbi numai despre sf. Scriptură, care este cartea cărților din lume. Până în zilele noastre tradusă în peste 300 de limbi se citește pe întreg teritoriul pămîntului pentru că ea conține cuvîntul lui Dumnezeu. Dar sf. Scriptură nu e clară în toate părțile ei așa că este greu de înțeles. Din acest motiv Isus Hristos încredințează explicarea ei în mod negreșit șefului bisericii Sale, care este Papa dela Roma, urmașul sf. Petru. Și toți aceia cari se rup de biserică și caută a-și explica singuri sf. Scriptură cad în diferite greșeli, iar la urmă ajung ateii (necredincioși). Așa sunt azi adventiștii baptiștii, anabaptiștii etc. o mulțime de sețe roade ale bisericii protestante a cărui întemeietor fu Luther, care predicase ca fiecare om să-și explice singur Scriptura.

Într'adevăr că sf. Scriptură ne povestește sistematic facerea lumii, răspîndirea neamului omenesc pe pămînt, apoi despre descoperiri, când, prin cine, și înaintea cărora martori s'a întîmplat, dar pentru aceea nu conține întreaga descoperire, întreaga învățătură. Aceasta se vede din următoarele:

„Alte multe a făcut Isus, care de s'ar scrie câte una, nici în lumea toată mi-se pare, că n'ar încăpea cărțile cari s'ar fi scris” (Ioan 2, 25).

Apoi Hristos n'a zis către apostoli să scrie ci să predice. Așa că creștii și schismaticii singuri își taie creanga de sub picioare. Căci dacă fiecare om ar trebui să-și scoată învățătura din și numai din sf. Scriptură Isus Hristos ar fi făcut nedreptate omenirii de ma'nainte cu atîtea sute de ani, cari n'au putut citi din două motive: 1. Cea mai mare parte nu știau citi, 2. Tipar nu era ca să se tipărească în multe exemplare. Și rezultatul ar fi ca toți aceștia s'ar fi osîndit, oșeace nu se poate.

Adevărul este acela pe care-l învață biserică catolică. Iar pentru înțelegerea sf. Scripturi trebuie minte bine școlărită ca să poți cereța nu numai textele traduse ci și aceslea cari s'au scris la început în limba ebreică și greacă. Apoi să cunoști felul de gîndire al oamenilor de atunci, locurile pe unde au trăit, obiceiurile lor și în sfârșit trebuie să cunoști toată organizația timpului, iar pe deasupra să mai ai și ajutorul Spiritului Sfânt.

Iubiți cetitori, să ne închipuim că suntem în fața lui Dumnezeu și să ne gîndim puțin asupra bisericii noastre, care ne dă botezul, — fără de care mîntuire nu-i — ne dă sf. spovedanie și cuminecătura fără de care omul plătos e mort, ne dă preoți cari să ni-le împartă acestă comori și în sfârșit se roagă neconștient pentru noi, și atunci vom ajunge singuri la convingere că Isus Hristos la face toate aceste prin preștii Săi, cari predică după cele două izvoare de credință: sf. Scriptură și sf. Tradițiune. Iar de vorbele deșarte ale acesora cari azi nici nu știu ceti și ca mâine sunt preoți, să ne ferim după zisa sf. scripturi: Păziti-vă de prorocii mincinoși, cari vin la voi în haine de oi, iar în lăuntru sunt lupi răpitori”. (Mat. 7—15.). Căci nu caută mîntuirea sufletelor, ci caută buzunarele noastre.

Să mîncăm zilnic cât mai multe mere

La toată lumea-i plac merele, nu intră atîta pentru că sunt foarte sănătoase, ci, mai ales, pentru că sunt foarte bune.

Merele au o influință binefăcătoare înainte de toate asupra creierilor, fiindcă conțin foarte mult acid fosforic. Acest acid fosforic însă este foarte bun mai ales pentru muncitorii cu creierul, profesori, advocați, dascăli, preoți, funcționari și alții. Oricît de obosit ori nervos ar fi omul, îndatăce mîncă 2—3 mere, se liniștește și se odihnește, ca dacă ar lua te miri ce leacuri liniștitoare scumpe.

Minunate sunt merele și ca leac împotriva răcelilor, mai ales a răcelilor de grumaz. De aceea e bine ca cei răciți să mîncească dimineața și seara cel puțin câte un măr, fiindcă acreala mărului vindecă răceala. Mamele ar trebui să le dea copiilor zilnic câte un măr când îl trimit la școală. Mîncînd copiii mere, se păzesc de bolile molipsitoare. Multe mame le dau copiilor seara, înainte de culcare, bomboane de tot felul și nu-și dau seama că prin aceasta le strică dinți. Mai bine să le dea câte un măr, care le curăță gura și maxile, și le regulează stomacul și mistulrea.

Bolnavii cari nu pot dormi fac foarte bine dacă mîncă seara câte un măr două, pentru că adorm mai ușor.

O adevărată binefacere sunt merele pentru răunchi. Oamenii cari mîncă regulat mere, nu vor avea pietri la răunchi și la beșică, și nu vor prea avea nici boale de stomac și de mațe.

Iată pentru ce ar trebui ca fiecare țaran să albă cât mai mulți meri în grădina sa. Va avea în forma aceasta un leac în cinste pentru foarte multe boale, o hrană foarte bună și minunată și un izvor nesecat de câștig. Lucru mult nu este cu merii, în schimb aduc foloase cu adevărat minunate.

A apărut noua edițiune a LITURGHIERULUI

Crudo 250 Lei
Legat întreg în pînz, aurit 340 "

LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ



Dela Administrația gazetelor. Doamna Emilia Hopârtean, profesoară în Blaj, a binevoit să ne trimită suma de 500 Lei pentru fondul de susținere al gazetei, în amintirea scumpului său soț, profesorul Eugen Hopârtean, răposat de curând. Mulțumim călduros d-nei profesoare Emilia Hopârtean, în numele gazetei, pentru că în marea sa durere, și-a adus aminte și de cei mulți pe cari îi slujește această gazetă. Iar scumpului său soț: *Să-i facă Dumnezeu parte cu dreptii!*

Un deputat osândit la temniță. Deputatul Marcu Ilieș din Sillistra a fost osândit de către tribunalul Sillistra la 16 luni închisoare, pentru escrocherie, fals în acte publice și private, servire de acte false și mărturie mincinoasă.

O nenorocire după îngropăciunea memorandistului Amos Frâncu. După înmormântarea răposatului Amos Frâncu la Bala de Criș, un automobil cu mai mulți domni plecase spre Cluj. Mașina o conducea șoferul Vasile Pop, care mâna cu iuțeală de peste 100 km pe ceas. Între Deva și Alba-Iulia, la o cotitură, mașina s'a răsturnat într-o prăpastie de câțiva metri. În mașină se aflau Ulpia Traian Gomboș, nepot al răposatului Dr. Octavian Boeru, Căpitanul Șertan și comisarul de poliție Constantin Cotișel, cari toți au fost greu răniți. S'a stabilit că vinovat era șoferul, care a și fost arestat, să răspundă pentru negrija cu care a condus mașina.

Cum bate pulsul. La copiii nou născuți pulsul bate de 130 de ori la minut, la un copil de un an pulsul scade la 120 bătăi la minut, la trei ani copilul nu mai are decât 90 de bătăi ale pulsului, la șapte ani numai 85. Oamenii Mari au 80 de bătăi, cu cât îmbătrânesc scade și pulsul la 75 și la adânci bătrânețe chiar la 65, adică tocmai la jumătate câte bătăi avea când se născuse.

Când în deschis bărbierii. Prin decizia ministerială Nr. 71190—1933 s'a stabilit astfel timpul de deschidere pentru bărbieri și frizeri: Peste săptămână de la ora 8—1 și de la 3—8 după amiază. Sâmbăta și în ajunul sărbătorilor deschis până la ora 11 seara. Duminica și în sărbători legate, închis toată ziua. Prin decizia de mai sus s'a anulat o alta de mai înainte, cu Nr. 5982—1933, prin care se îngăduia bărbierilor să lucreze și Duminica până la ora 12. Pe viitor ei nu mai au permisiune să lucreze duminica și în sărbători legate.

Ridichea ca leac. Se zice că ridichea dimineața este otravă, la amiază mâncare, iară seara doftorie. Această vorbă o întărește cercetările mai nouă. Doctorul Schrader spune că este o doftorie minunată în bolile beșiciei, ale ficatului și ale splinei. Mâncați deci cât mai multe ridichi, mai ales seara.

La 25 ani după nuntă soția Dlui Mignel Moreno din Cordova Spaniei născu doi gemeni, așa că astfel numărul copiilor acestor doi soți de căsătorie s'a ridicat la 24, dintre cari 16 băieți și 8 fete. Interesant e că jumătate din aceștia adică 12 sunt gemeni.

Încă o poruncă minunată a dlui Mussolini. Domnul Mussolini a observat anul acesta că s'au născut mai puțini copii în Italia decum a crezut el că ar fi trebuit să se nască. A dat deci numai decât poruncă aspră în

toată țara ca în ziua de 30 Octomvrie să se cunune toți aceia cari încă nu sunt cununați și, conform legilor fasciste, trebuie să se cunune. Observăm cu acest prilej că nici un funcționar Italian nu mai poate fi necăsătorit, altfel este scos din post. Urmarea a fost că în ziua aceea, numită „sărbătoarea căsătoriei” s'au cununat în Italia, în zorii zilei, nu mai puțin de 60 mil de perechi. De bucurie, toate clopotele Italiei au sunat în aceea oră. Domnul Mussolini le-a dat tinereilor perechi cari s'au cununat la Roma, leagăne și haine de copii mici, în uralele desfășurate ale mulțimei.

Un om nenorocit. Într'a comună din Anglia a murit mai zilele trecute un vagabond bătrîn, care de 16 ani trăiește departe de soția și copiii lui, și al cărui soră a murit cu câțiva ani înainte, lăsându-i moștenire o avere de vreo 100 de jughere. Judecătoria îl căuta de mult, dar nu l-a putut afla nicăieri, până după moarte.

Hoți de struguri ucși de săteni. Patru inși au plecat în comuna Buzd de lângă Mediaș să fure struguri. Paznicul fugărit a luat-o spre sat, de unde au venit 60 săteni înarmați cu furci, săcuri și ciomege, au încunjurat via și au omorât pe unul, pe ceilalți doi i-au rănit grav, unul murind la spital încă în aceeași zi; al patrulea a reușit să fugă neobservat.

Femei curajoase. Câteva femei s'au urcat pe Evcreșt; care este cel mai înalt munte din lume, până la înălțimea de 8400 metri. Nici bărbații nu s'au putut urca mai sus de atâta.

Vacilor le place muzica. Un profesor englez a ajuns la convingerea că vacile dau lapte cu mult mai mult dacă li-se cântă, în cursul mulsului, cu muzica. Interesant e că dacă li-se cântă o cântare mai dureroasă, ele devin somnoroase și dau lapte mai puțin, pe când dacă li-se cântă ceva vesel și vioi, ele dau mult mai mult lapte.

Isprăviile unui absolvent de școală de arte și meserii. Tânărul Cristea Petru din Toplița Română a fost bănuț de către jandarmi că a jefuit și a făcut mai multe spargerii. El este absolvent al școlii de arte și meserii din acel oraș nu-și lucra meseria ci se îmbrăca totdeauna elegant, cheltuind din greu. După multe capacitări din partea jandarmilor, Cristea Petru a recunoscut că a jefuit pe actorul Simion Ladislau, a făcut patru spargerii, 1) la restaurantul „Rener”, 2) la tutungeria Oscar Grineș, 3) la prăvălia Gütman și la tutungeria văduvei Blumental, furând bani, cigarete, beuturi, tutun și o vioară. El a fost legat în lanțuri și trimis la parchetul Uargu-Mureș, din post în post.

Cât trăiesc păsările. Priveghetoarea trăiește până la 15 ani, canarii 20, sticleții 23 și ciocârlița 24. Corbil trăiesc 60 de ani, papagali 80, ulii 100, vulturii 110, șoimii 160. Barza în schimb nu trăiește mai mult de 20 de ani, pe când rața o duce până la 80 ani, pelicanul 100 ani, lebăda 150 ani.

Noul descoperiri de otrăviri în Ungaria. În anii din urmă s'au descoperit tot mai multe cazuri când unguerolcile din Ungaria și-au omorât bărbații cu otravă, și nu numai într'un sat ci în mai multe sate curat unguerești. Acuma s'a descoperit un nou caz de otrăviri în partea din Ungaria a județului Bihor. Nepoții au otrăvit cu arsenic pe un țaran bogat, pe soția lui și pe fiul lor, pentru că să-l poată moșteni mai lute.

Un bivoli răstoarnă un tren. În apropiere de Cairo (capitala Egiptului, aproape de revărsarea Nilului în marea Mediterană) un bivoli s'a năpustit asupra unui tren de Patru vagoane s'au răsturnat, patru femei au murit și numeroși alți călători au fost răniți.

S'a găsit o mare comoară de pe vremea lui Napoleon. Lângă orașul Toulouse din Franța se află un vechiu castel care a fost cumpărat de curând de către un comerciant spaniol. Un copil care se juca în jurul castelului a observat că pământul din împrejurimea castelului sună a gol. Proprietarul a săpat și a aflat o frumoasă galerie subpământeană în care a găsit bani de aur, cruci bisericești foarte prețioase și alte scumpeturi de mare preț ascunse aici pe timpul războaielor napoleoniene.

O mie de ani închisoare. Márton Vilmos din Budapesta a fost prins că a introdus în țară mai multă zaharină, adică un fel de dulceață foarte puternică, de o mie de ori mai dulce decât zahărul. Pentru aceasta a fost pedepsit să plătească o amendă de 2 milioane pengő, ceea ce face 50 milioane Lei. Întrucât n'ar putea plăti, va sta atâtea zile în temniță până se va plăti amenda. O zi de temniță socotită fiind în câte 5 pengő, nefericitul va trebui să stea în temniță nu mai puțin de 1000 de ani, neavând nici un fel de avere.

În Olanda se împușcă vacile. Guvernul olandez, văzând că țărani nu-și mai pot vinde laptele și untul cel mult, a hotărât, pentru că să se scumpească laptele și untul că va cumpăra dela țărani 200 mii de vaci cu lapte, pe cari le va tăia și din carnea lor va face conserve pe cari le va împărți în cinste șomerilor. Vacile prea slabe vor fi tăiate și arse, iară scrumul se va folosi ca gunoi.

Stomac nu glumă. Într'o casă de nebuni din America a fost operată o femeie de 40 ani, din stomacul căreia medicii au scos 48 lingurițe, trei șuruburi, un ac de cusut, un creion și câteva bucăți mari de sticlă. Nebuna s'a însănătoșit numai decât după operație.

Porumb de sămânță

Din cauza timpului rece și ploios în celea mai multe părți ale țării porumbul n'a ajuns la coacere deplină. Porumbul necopt se păstrează greu și nu e bun nici de sămânță. Sămânța necoptă încoțeste slab sau nu încoțeste de loc. Astfel mulți agricultori sunt primejduiți ca la primăvară să nu aibă porumb de sămânță. Pentru aceea încă de pe acum trebuie să se îngrijească fiecare agricultor să aibă porumb de sămânță. De aceea va alege din lanul de porumb toți știuleții cari sunt bine copti. Li va pune spre păstrare într'un loc uscat și ferit de umezeală și de ger. Și la primăvară li va folosi pentru sămânță.

Acel agricultor care are porumb vechiu, din anul trecut, îl va păstra de sămânță pentru anul viitor. Cine știe dacă porumbul din anul acesta, se va putea păstra bine până la primăvară. Porumbul vechiu tot e mai sigur.

Cine nu are porumb vechiu, e bine să-și cumperie încă de pe acuma, dela alți agricultori, porumb vechiu, atâta cât socotește, că li va trebui pentru sămânță la primăvară. Altfel se poate păcăli și la primăvară rămâne fără porumb de sămânță.



CĂMĂRA DE AGRIC. A JUD. TÂRNAVA-MICĂ, BLAJ

Povețe

referitoare la creșterea cucuruzului

In ultimii ani plugarii noștri au suferit pagube considerabile în exploatarea lor agricole, așa încât acestea au devenit absolut nerentabile. Pe lângă pagubele avute la culturi, rugina la grâu, iar în acest an bruma prea timpurie la cucuruz, prețurile produselor agricole sunt foarte scăzute, cari numai cu jertfe din partea statului au putut fi ținute la preț care să arete o rentabilitate oarecare.

In acest an cucuruzul, în cea mai mare parte a județului, nu s'a copt, așa încât acesta este expus stricăciunii.

Pentru a micșora pagubele cauzate de brumă la cucuruz, se impune ca acesta să fie păstrat în așa fel, încât să se poată folosi barem pentru hrana animalelor.

Cucuruzul se păstrează de plugarii noștri în poduri sau în coșere. In anii normali această depozitare corespunde, cucuruzul se uscă bine și se putea folosi pentru hrana oamenilor și pentru însămânțare.

In acest an, ne fiind cucuruzul copt, acesta, cum o face fiecare plugar conștient, trebuie bine ales, apoi depozitat în pod în strat subțire, iar în coșere în straturi de câte maximum 1 metru, apoi așezat peste aceste spini sau hornete din leze, ca astfel cucuruzul să capete aer și să se uște mai bine.

In felul acesta cucuruzul bine ales se va putea folosi și pentru hrana oamenilor.

O deosebită îngrijire se cere pentru cucuruzul destinat pentru sămânță, deci se impune ca, de pe acuma tuleii bine copți să fie aleși și legați la un loc mai aerisit, pentru a se usca încă înainte de începerea înghețurilor. — Cucuruzul care s'a copt în acest an dovedește că, este mai timpuriu deci corespunde mai bine în regiunea noastră chiar și în timpuri anormale cum a fost în acest an.

Deci sfătuim pe fiecare plugar, ca pe cât se poate să își aleagă cucuruzul de sămânță din cucuruzul produs pe moșia proprie.

Necoacerea cucuruzului nu se poate atribui numai timpului nefavorabil, ci și varietăților ce se cultivă.

Acest an a învățat pe fiecare plugar să se lese de cucuruzul dintele calului și alte soiuri târzii și să cultive soiuri de cucuruz cari se coc mai de timpuriu, cari varietăți asigură o recoltă calitativ, în ori și ce împrejurări, mai bună decât varietățile târzii. — Nu este permis ca plugarii să se lase seduși de o producție mare, care se poate obține numai dela cucuruzul care se coace târziu și cari varietăți calitativ dau o recoltă inferioară soiurilor mai timpurii.

Deci pe viitor sfătuim pe fiecare plugar, să se lese de cucuruzul dintele calului și să samene numai cucuruz care în ori și ce împrejurări se coace. In aceste soiuri trebuie să amintim varietățile: cucuruzul ardelean cu bobul neted, pe cel săcutesc, portocaliu, cincantind, pignoleto, hângănesc etc.

Camera de Agricultură de pe acuma a dat o circulară comunelor, prin care să cere ca toți plugarii cari nu au cucuruz de sămânță, să se anunțe la primărie, care să prezinte un tablou, în care să se arete numele proprietarilor,

cantitatea de sămânță necesară și să verse de fiecare kgr. de cucuruz de sămânță câte Lei 3, urmând ca Camera de Agricultură să se îngrijească de procurarea cucuruzului necesar pentru sămânță. — La prețul de cumpărare, și la cheltuielile de transport și împărțirea cucuruzului, Camera de Agricultură înțelege să deie și un ajutor bănesc, până la 10% din toate cheltuielile.

Deci este în interesul fiecărui agricultor să se anunțe la primărie cât mai urgent, căci dacă Camera nu va putea lua măsuri de pe acuma, nu poate garanta procurarea cucuruzului de sămânță.

Cucuruzul așezat în poduri sau coșere, fie pentru hrana oamenilor, fie pentru a animalelor, trebuie încontinuu întors și ales, căci numai așa se va putea păstra până la primăvară. Cucuruzul de sămânță, pe lângă această îngrijire, mai trebuie să fie încercat dacă încolțește, aceasta se face în decursul lernii și anume: din tuleii aleși pentru sămânță, se scot câte 3-4 boabe din diferite părți ale tullelor. Aceste boabe apoi se așază în praful de firez umezit sau între două cărpe umezite, cari se țin la un loc mai cald. Cucuruzul astfel pus la încercare în câteva zile va începe să încolțească. Dela rezultatul încolțirii boabelor se poate vedea dacă cucuruzul ales pentru sămânțat are putere de încolțire.

Dacă din cucuruz cules în acest an s'a putut alege și pentru sămânță și dacă acesta a dovedit că are și putere de încolțire, se va lăsa pe tuleu până la primăvară — Acest cucuruz pe tuleu înainte de a fi sfărmat, trebuie luat în mână și din amândouă capetele a tullelor se va rupe atât din vârf cât și din celor o lungime de 2-3 degete, ca astfel boabele nedesvoltate de pe tuleu să fie îndepărtate. — După ce toți tuleii au fost astfel vizitați și ciunțiți, se vor sfărma boabele de pe tuleul rămas, cari sunt normal desvoltate și sunt cele mai bune pentru sămânțat.

Însfârșit mai sfătuim pe fiecare plugar ca, cucuruzul destinat pentru hrana oamenilor, acum în toamnă, până ce încă conține multă umezeală, să fie uscat în cuptoare de pâine, căci dacă nu se va usca bine cucuruzul, se pot îmbolnăvi oamenii de diferite boale cari sunt foarte periculoase și pot cauza chiar și moartea acelor oameni cari mănâncă mămăligă din cucuruz necopt.

Cucuruzul care și acuma la cules este în lapte, pentru a nu se strica, fiecare plugar să caute să îl dele la animale, dar în cantități mici, fiindcă acesta cauzează diaree.

La gospodarii mai mari, cucuruzul necopt se așază tăiat cu jipi cu tot în grămezi sau gropi făcute în pământ, iar la moșii mari se găsesc instalații anume făcute pentru dospirea nutrețului verde. In aceste silozuri se așază cucuruzul tăiat cu jipi cu tot, se apasă bine, iar deasupra la silozuri se așază ovăs în grosime de un deget. Acesta încolțește și formează un strat de rădăcini și frunze de ovăs, cari nu lasă să intre aer între nutrețul astfel depozitat. — Dacă se depozitează în grămezi sau în gropi, trebuie să fie acoperit cu pământ în grosime de 20 centimetri, ca să apese bine nutrețul și să nu lase să intre aer. Cucuruzul astfel depozitat, dospește în 4-5 săptămâni, apoi poate fi folosit ca nutreț pentru animale, fără nici un pericol.

Ne-am ținut de datorla noastră, să atragem atențiunea plugarilor noștri asupra celor arătate mai sus. Rămâne ca în timpul cel mai scurt, să arătăm pe larg cultura cucuruzului și să arătăm diferitele rezultate ce s'au obținut cu diferite varietăți cultivate în aceleași împrejurări.

Camera de Agricultură, Blaj

Importanța napilor de miriște, ca mijloc de a mări cantitatea nutrețurilor prin sistemul culturilor „îndoite“

de ing. agronom ILIE AGĂRBICEANU

Reducându-se prin Reforma Agrară întinderea marilor moșii, caritocmai, căci aveau teritorii mari, aveau în vedere exploatarea rațională eum și în vedere repartizării culturilor așa, ca să poată fi exploatarea mai ușor lucrată, întinderi destul de mari lăsate ca fânețe naturale, ori însămânțate cu nutrețuri artificiale, unde puteau să-și asigure și țărării o parte a nutrețului necesar prin lucrarea la dijma, s'au redus și terenurile acestea.

Azi fie-care plugar primind prin Reforma Agrară teren din moșiile expropriate, trebuie să se restrângă la moșia proprie.

Azi trebuie să-și cultive cerealele și celelalte necesare vieții lui direct, cum și nutrețurile necesare animalelor domestice, ce cesarmente trebuie, să crească în exploatarea sa.

Producând nutreț mult, va putea avea vite bune, cu cari nu numai să va putea lua mai bine pământul, ci le va putea mai bine valoriza, va putea avea dela acestea și gunoii mult și bun, cu care i-și va putea îngnoi mai bine pământul, care astfel va putea la rândul lui produce mai mult la unitatea de suprafață.

Pentruca să-și poată asigura cât mai mult și mai bun nutreț pe moșia lui, care nu e în cele mai multe cazuri prea mare, va trebui să rezurgă la metode, cari îi dau posibilitatea a lua două recolte în decursul aceluiaș an economic — anul economic se începe în Octombrie și ține până la Octombrie anul următor.

Astfel de plante sunt: meiul, mohorul, napii de miriște, porumbul de nutreț, sămânate toate acestea îndată după recoltarea păioaselor și cari până toamna dau o recoltă după ce acelaș teren a dat anterior recolta de cereale — grâu, orz, ovăs, seară.

Mai sunt plante de nutreț, cari însămânțate toamna foarte timpuriu tot în miriști, prin 10-20 Mai primăvara viitoare sunt de coasă și după cari se mai pot însămânța în luna Mai alte plante cu vegetație scurtă, cari pot da al doilea rând de recoltă: așa sunt trifoiul încarnat, borceagul de toamna format din mazăre, ori mazăriele de toamna, în amestec mai ales cu seară de toamna.

După recoltarea acestora se poate însămânța cu succes chiar și porumb pentru boabe, însă numai varietățile cu bobul mic, adică acelea timpurii, se mai pot sămâna după nutrețurile acestea plantele de nutreț amintite mai înainte ca bune pentru culturi îndoite — în miriști — meiul, mohorul, porumbul furajer, napii de miriște.

Dintre acestea voiesc să arăt cum se va proseda la cultura napilor de miriște.

Napul de miriște este o plantă prăitoare cu vegetație scurtă. — Ca și sfecla de nutreț, el produce sămânța numai în anul al doilea. Sămânța acestuia e foarte măruntă: seamănă cu sămânța de gulii ori de ridiche. — Se poate produce numai acolo, unde pământul e bun. — Că e bun pământul, ne-o indică cerealele premergătoare.

Dacă holda a fost bună, mai ales unde holdele au fost căzute — revărsate — imediat după recoltarea spicoaselor, cari se vor cozi cât se poate mai pe jos, se va ara locul, cu revenea avută în holdă, se va grăpa bine pentru a se mărunti cât mai bine posibil. — Având în vedere, că napii de miriște nu cresc în pământ, ca sfecele, ci deasupra pământului ca gulile — earalabele — și ca arăturile făcute imediat înainte sămânțurilor

nu e bine să fie făcute la afunzime, ardtura miriștii pentru a sămăna napii de miriște se va face la afunzime mijlocie.

Însemnarea se va face numai cu mașina în rânduri.

Fiind sămănta foarte mărunță, se va amesteca cu cel puțin de 15—20 de ori mai mult nisip, ca sămănta însăși, nisipul va fi uscat și fin — prund — distanța între rânduri va fi 35—40 cm. La jugărul cadastral — 5755 mp., se întrebuițează 2—2 1/2 kilograme, adică la hectar 4—5 kilograme sămăntă.

Sămănta costă în mic cumpărată 70 Lei kilogramul. — Lucrul principal este ca pământul să fie cât mai mărunț lucrat.

După însemnare, care se va face cât mai superficial, se va tăvălugi bine locul pentru a se comprima țărâna asupra sămăntei, ca astfel să se poată mai bine alimenta cu umiditate din pământ. — Dacă pământul e bine umed la însemnare nu vom tăvălugi. — Dacă am tăvălugit va trebui să ne grăbim să prășim printre rânduri și foarte superficial, ca să stricăm scoarța dela suprafață, și astfel să aierisim pământul și să stricăm capilaritatea la suprafață, ca să oprim umezeala la dispoziția plantei.

Dacă deși am însemnat sămănta amestecat cu nisip, totuși au răsărit prea deși napii, la săpatul, — prășila a doua, când prășim și rândurile, nu numai printre rânduri ca la primul prășit, vom face și răritul napilor.

Napii de miriște cresc în forma guliilor. Toamna se culeg prin luna Octombrie, pe la sfârșitul ei și până la începutul lui Noiembrie 10—15.

Recolta la jugăr în pământurile bune, poate fi 100—150 măși metriche 1.5—3 vagoane la hectar. Napii de miriște nu sunt așa zemoși ca sfecla de nutreț, deși sunt mai nutritivi. Păstrarea lor se poate face în pivniță, în gropi făcute numai la locuri ridicate și uscate, ori în prizme acoperite cu pământ, la fel cu sfecla de nutreț.

E bine să fie tăiați cu tocătoarea de sfeclă, amestecați, mai bine zis stratificați cu paie tocate ori cu pleavă — turmată — lăsați 5—6 zile stratificați, spre a se fermenta puțin și a se înmuia și indulci paiele ori pleava, și apoi dați ca hrană vitelor.

După recoltarea napilor se ară adânc locul, ca apoi primăvara următoare, fără a mai ara din nou — dacă e absolut necesar, atunci foarte superficial — să poată fi însemnat cu cereale de primăvară, ori fie cu ce plantă.

Introducerea culturii napilor de miriște, ne mărește cantitatea de nutreț, ne pune în situația de a putea ține mai bine vitele și de a avea mai mult băligar. Deci ne va ajuta să prosperăm.

Plantarea pomilor toamna

Toamna e cel mai prielnic timp pentru plantarea pomilor. Înainte de plantare se sapă gropile. Gropile se sapă aproape de un metru adâncime și de un metru de largi. Jumătate din pământul scos din groapă se pune în partea dreaptă a gropii, iar cealaltă jumătate, dela fund, se pune în partea stângă a gropii.

În fundul gropii se pune puțin pământ din pământul așezat la dreapta gropii. Rădăcinile pomului se scurtează, iar celea sdrobite la scoaterea din pământ se retează. Apoi se așează pomul în groapă, grijind ca rădăcinile să nu fie una peste alta. După ce s'a așezat rădăcinile să pune pământ din partea dreaptă a gropii. Pământul trebuie să acopere bine

toate rădăcinile. Se bate bine cu piciorul, și se umple toată groapa cu pământul din stânga gropii. Lângă pom se implântă un par, de care se leagă pomul în două-trei locuri să nu-l clatine vântul.

Pământul ce a mai rămas se adună formând deasupra gropii o ridicătură ceva mai înaltă decât fața pământului. Cu vremea aceasta ridicătură se așează și vine chiar la fața pământului, trăgând după ea și pomul, care în teliul acesta vine chiar la adâncimea ce a avut-o în pământul de unde s'a scos. Din cauza aceasta la plantare, pomul trebuie pus cu vre-o 2—3 degete mai sus ca și cum a fost mai înainte în pământ.

Pomii plantați toamna se prind mai ușor decât cei plantați primăvara.



„Note pe marginea legii converșionii” și „Acum mai mult ca oricând”, cu părere de rău, nu le putem întrebuița, fiind scrise într'un stil prea greu pentru mulțimea cetitorilor noștri. Vă rugăm să Vă dați silința a scrie cât mai aproape de graiul poporului. Sfaturile pe cari le dați sunt bune, însă trebuie să poată fi înțelese de toți.

Am primit câte 150 dela următorii: Biserica gr. cat. Băcia, Socol Gedeon, Marica Tămaș Morar, Alte sume: Sabău Ioan 350, Petru Suciu 330, Emilia Hopârtean, prof. 500, Păr. Alexe Pop 540, Morar Vasile 100, Mărza Iulian 37.50, Sanislav Vasile 90 Lei.

Redactor: IULIU MAIÖR.

De vânzare o casă

În Str. Simion Bărnuț Nr. 46.

86 3—3

Știre medicală

Dna Dr. G. Camila Trencsiner după călătorie de studii de un an și-a deschis din nou cabinetul său medical și dentistic la Blaj, Str. T. Cipariu Nr. 23. (fost Str. Mică).

(184) 3—3.

Celce ține la această gazetă, plătește regulat abonamentul, numerii citiți nu-i aruncă, ci-i dă unui om sărac ca să citească și el, și ne câștigă abonați noi la gazetă.

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Sub tipar:

Sub tipar:

Calendarul dela Blaj pe 1934

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor Duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*Învățătură și petrecere*” cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, apoi povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea

➡ Mai ieftin ca totdeauna! ➡

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am satorit prețul calendarului poporal, ca și în anul trecut. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat.

Prețul calendarului poporal Lei 14. — Cu atâta se capătă dela noi, cine îl cumpără la fața locului, în cancelaria noastră. Prin poștă, pentru poștă și împachetare, 2 Lei mai mult. Total 16 Lei.

Prin poștă trimitem numai după primirea sumei de 16 Lei. Acești bani se trimit cu mandat postal la adresa de mai jos. Dacă se cer 10 calendare pe-o singură adresă, posta o plătim noi, în cazul acesta fiecare cumpărător are calendarul cu 14 Lei acasă la dânsul, pe masă! Dacă se cer 20 ex. pe o singură adresă, posta o plătim noi și dăm pe deasupra în cinste 2 ex.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să grăbească să-și comande Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.

Prețul calendarului se trimite cu mandat postal la adresa:

„UNIREA POPORULUI” pentru calendar
Blaj, Jud. Târnava-mică